

Grund for Hærløven, at Elevefakultet kun var midlertidigt. Jeg har ikke hørt fra venstre Side nogen Forordning paa, at vi skulle opretholde denne forberedende Barneundervisning ved Landhæren. Jeg gratulerer det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) til, at han der har fundet en Støtte for sin Tanke om at faae Landkadetfakultet bragt igang igjen. Der siges, at den Hær, der nu stables, er større end den, vi gavede Naarsløff; fra anden Side siges, at den er mindre og slettere. Hvem skal man tro? Jeg vil indrømme de Andre fra den anden Side, at 20 Batailloner er mindre end 30. Det ærede Medlem udtalte sig ogsaa stærkt for, at vi skulde kæmpe i Sylland. Ja, jeg vil sige, det undrer mig at høre denne Udtalelse ved denne Leilighed fra det ærede Medlem; thi det ærede Medlem har altid fulgt os i alle de Forslag vedkommende Koncentreringen paa det Sted, hvor Faren er størst, og i det sandsynligste Tilfælde er den størst paa Sjælland; derom har der aldrig før været nogen Uenighed. Nu kommer jeg til det andet ærede Medlem (Beth). For ham var det allerede nok til at stemme imod Loven, at Ministeren har sagt Noget om Kjøbenhavns Befæstning. Men den Minister, som er tilstede her, har skrevet Meget om Kjøbenhavns Befæstning; thi han har i de sidste 6 til 8 Aar været Medlem af alle de militære Kommissioner om Befæstningsagen, og vi have set Bunker af Betæntninger, hvorunder hans Navn ogsaa findes. Jeg skal imidlertid ikke negte, at hvis det kunde affrakke os fra at vedtage en god Lov, der er forelagt af En eller Anden, der har sagt Noget, som vi ikke kunne lide, saa vare vi i Sandhed snart beslutningsdygtige. Dernæst siger det ærede Medlem, at vi Alle ere enige om, at mod vor sydlige Nabo kunne vi ikke kæmpe. Det er ingen af os enige om. Der er vistnok ikke en Eneste, der er enig med det ærede Medlem i, at vort Land, naar Nogen angriber det, ikke skal forsvares, saa godt vi kunne, mod Enhverfømhelst. At det er Meningens hos alle Andre her, er jeg overbevist om. Men paa Søren, sagde det ærede Medlem, skulle vi værges os. Men træffer vor sydlige Nabo os da ikke ogsaa paa Søren? Naar det ærede Medlem ikke vil kæmpe med vor sydlige Nabo, maa han ogsaa stikke Riben ind til søs; thi der er han os ogsaa i særlig Grad overlegen. Det forekommer mig neppe, at det er logisk at stille det saaledes op. Forøvrigt interesserede det mig, at dette ærede juridiske Medlem vilde kæmpe paa Søren, medens hans ærede Kollega, det ærede Medlem for Sorø, vilde kæmpe i Sylland. Det ærede Medlem vil kun have Skibe. Det andet ærede Medlem vil have Militær i Sylland. Hvorledes er det at forstaa? Det maa jeg lade de to ærede Medlemmer kæmpe ud, men jeg har noget Andet at spørge de Herrer om. De sagde Begge, at bag ved dette Forslag laa en Syndflob eller

rettere Kjøbenhavns Befæstning. Jeg har tidligere reitet lignende Spørgsmaal til Læggfolk, men de bleve Svar styldige, og jeg spørger derfor nu de to ærede Jurister, om de ville finde mig en eneste Sætning, en eneste Paragraf i denne Lov, hvoraf nogen Jurist, Professor eller Dommer kan udlede en Ret for den ærede Minister til endogsaa at sætte et Spadestik i Jorden for Befæstningens Skyld. Jeg vilde gjerne have de to ærede Medlemmer, som ere lovsyndige og forstaa at fortolke Loven, til, om de kunne, at fortolke os det Forslag, her foreligger til endelig Vedtagelse, og paavise den Sætning, den Paragraf, den Bestemmelse, som i fjerneste Maade giver nogen Anvisning i den Retning. Naar nu altsaa det ikke er Tilfældet, og med Hensyn til selve Indholdet, er det deres eget hjære Bæsen, som de have stemt for ved 2den Behandling, tænker jeg, at jeg kan forlade denne Side, forlade deres Befæstning og hele denne Historie og overlade deres Nei og Negtelse af dette Forslag, med visse Besparselser, med stor Nebstættelse i Tjenesteydelsen, til dem selv og til deres egen Overveielse. — Dernæst har jeg et Par Ord til de andre Angribere af min Stilling og da navnlig til de militære Medlemmer. Først skal jeg da bemærke til det ærede Medlem fra Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), at han har aldeles ingen Ret til at sige, at jeg har forandret mine Anskuelser om de Hærens Arbejde i Udvalget. Ikke med en Støtte har jeg givet nogen anden Mening tilkjende idag. Det ærede Medlem henviser mig til Protokollen. Ja, hvad staar der i Protokollen? (N. P. Jensen: Ja, læs op!) For mig gjerne! (N. P. Jensen: Ja, ogsaa for mig, hvis Thingets ærede Formand tillader det.)

Formanden (Krabbe): Den Lov, som det ærede Medlem fremstillede, deler jeg fuldstændigt. Det vilde være urigtigt at fremdrage, hvad der staar i Udvalgets Protokol. Jeg havde Følelsen deraf allerede, da der blev hentydet dertil tidligere; men jeg fandt ikke dengang tilstrækkelig Anledning til at gjøre nogen Bemærkning derom.

Berg: Jeg skal sige til det ærede Medlem, at det er jeg enig i, og det ærede Medlem giver mig Leilighed til at bemærke, at naar der har staaet i Piecer og Blade, at den ærede Ordfører og hans Benner have søgt at forhindre Sagens Forhandling og Fremme, erkjender jeg dette for at være urigtigt, og at det tværtimod er disse Herrer, som have en væsentlig Skyld i, at vi overhovedet have kunnet faae Forslaget frem for Folkethinget; thi naar de Herrer ikke havde været i den Grad arbejdsomme, som de have været, saa siger jeg, havde Arbejdet paa Grund af Forholdene i Aftagsdagen maattet ligge. Thi de til Loven neifigende Herrer ville indrømme mig, at